

Infoblad zeeschildpadden

Zeeschildpadden

Al meer dan 100 miljoen jaar zwemmen zeeschildpadden rond in de oceanen. De zeeschildpadden bestonden zelfs al toen de dinosaurïers uitstierven. Vandaar dat hij vaak een prehistorisch dier wordt genoemd.

Zeeschildpadden verblijven, na uit het ei te zijn gekropen op een strand, hun hele leven in de zee, en maken reizen van de evenaar tot zelfs de koude poolzeeën en weer terug. Alleen de vrouwtjes komen nog wel eens aan land, maar alleen om eieren te leggen. Dit gebeurt alleen in de voortplantingstijd.

Schildpadden behoren, net als hagedissen, slangen en krokodillen tot de reptielen. Dit betekent dat ze eieren in het zand leggen en dat ze koudbloedig zijn. In dit infoblad leggen we je alles uit!

Meer informatie van de afdeling NME (Natuur en Milieu Educatie) van Carmabi is te vinden op:

Website: www.carmabi-educatie.org

Facebook: [carmabi NME education](https://www.facebook.com/carmabiNMEeducation)

Instagram: [carmabi nme](https://www.instagram.com/carmabi_nme)

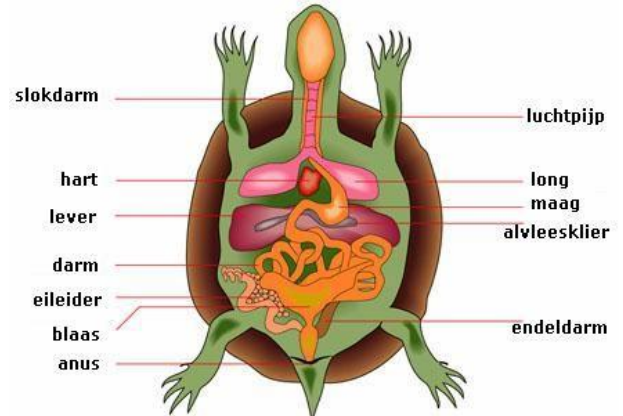
reptielen

Zeeschildpadden zijn reptielen en zijn dan ook familie van hagedissen, groene leguanen en slangen.

Een kenmerk van reptielen is dat ze koudbloedig zijn. Dat wil niet zeggen dat hun bloed daadwerkelijk koud is. Reptielen kunnen hun lichaam niet uit zichzelf op dezelfde temperatuur brengen en houden, wat zoogdieren wel kunnen. Zoogdieren (en dus ook mensen) hebben altijd een hoge temperatuur. Bij mensen is dat ongeveer 37,5° Celcius.

Zoogdieren kunnen dus zelf hun lichaamstemperatuur regelen doordat ze het voedsel wat ze eten verbranden in hun lichaam. Hierbij komt warmte vrij die het lichaam op de goede temperatuur houdt.

Reptielen hebben een externe warmtebron nodig om de goede lichaamstemperatuur te bereiken en te behouden. Die warmtebron is meestal de zon. Schildpadden komen niet op het strand om te zonnen (zoals veel mensen wel denken), maar 'drijven' aan het wateroppervlak om de zonnestrallen op te vangen..

anatomie

Schildpadden (en alle andere reptielen), horen samen met de amfibieën, vogels, vissen en zoogdieren tot de gewervelde dieren. Gewervelde dieren hebben een inwendig skelet met een ruggengraat/wervelkolom.

Het skelet geeft stevigheid, vorm aan het lichaam, door de gewrichten kan het dier bewegen en het beschermt organen (de schedel beschermt bijvoorbeeld de hersenen).

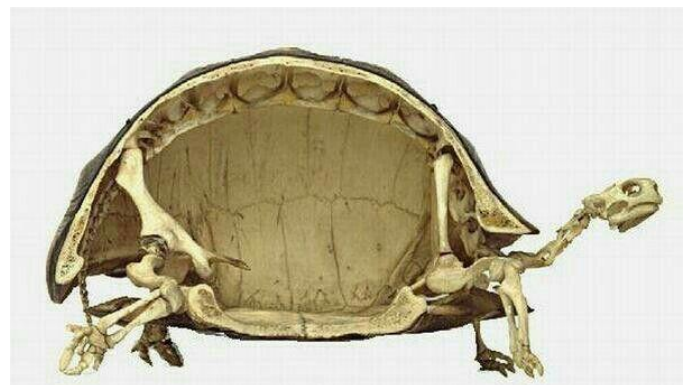
Het schild geeft bij een schildpad nog een extra bescherming.

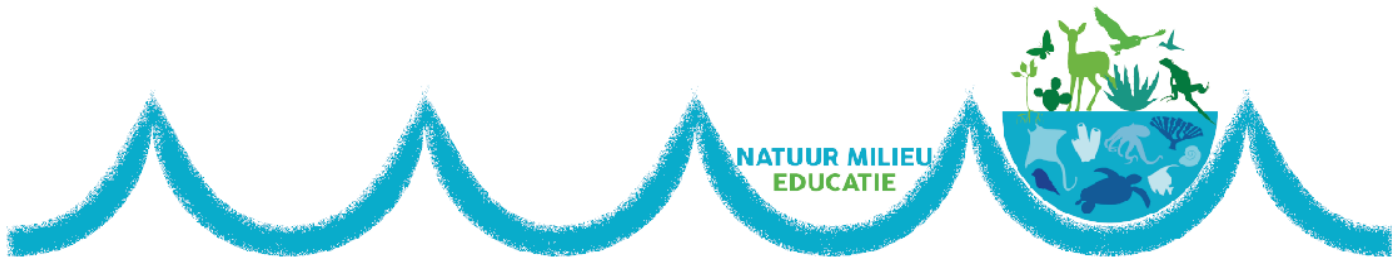
En een schildpad heeft net als alle reptielen longen, waardoor ze boven water adem moeten halen.

Wist je dat...?

Voor slimme kinderen die nog meer willen weten

staat op onze website nog veel meer informatie, filmpjes en kleurplaten. Of nog leuker; bezoek ons Marine Education Center bij Carmabi Piscadera!

voortplanting

Net als alle andere reptielen, planten ook zeeschildpadden zich voort door eieren te leggen. De vrouwtjes zijn dan ook de enige die in hun leven enkele malen het water uit komen om eieren te leggen op de zandstranden van tropische landen en eilanden.

Een zeeschildpad is perfect gebouwd voor het leven in de zee maar niet voor het leven op het land. Het land opklauteren is voor de vrouwtjes schildpad dan ook een hele klus en met veel pijn en moeite duwt ze zich voort over de kustlijn op zoek naar de beste plek voor haar nest. Je hebt vast wel filmpjes gezien op facebook of youtube.

In de flippers heeft ze speciale sensoren waarmee ze de kwaliteit van het zand opmeet. De vochtigheid moet goed zijn en het zand moet fijn, maar toch stevig genoeg zijn, zodat het nest niet in stort. Ook moeten de golven van de zee het nest niet kunnen bereiken. Als de plek is goedgekeurd, verdwijnt de schildpad weer in de zee om in de 6 weken die volgen nog 5 tot 7 maal terug te keren om verschillende nesten te graven.

Dat graven doet ze met de flippers aan de achterzijde van haar lichaam. Deze worden als een soort schepje gebruikt. Schep voor schep haalt ze het zand weg en met diezelfde flippers meet ze ook wanneer het gat diep genoeg is. Pas dan gaat ze haar eieren leggen. Wanneer dat gebeurd is (het kan meer dan een uur duren) gooit ze het nest weer dicht met zand, stampt het aan, veegt eventuele sporen die naar het nest kunnen leiden uit en verdwijnt weer in de golven van de zee. De zon verwarmt het zand van het strand, en de warmte van het zand broedt de eieren uit.

Wist je dat...?

ook zeeschildpadden zonnen. Veel mensen denken dat ze om te zonnen op een rotsblok moeten klimmen, maar dat is niet zo. De zeeschildpadden komen aan het wateroppervlakte en drijven daar vrij lang rond om de warmte van de zon in zich op te nemen. Op dit soort momenten zie je ze het meest aan de oppervlakte.

De kleine schildpadjes breken uit hun eieren met een soort eitand die ze op hun neus hebben zitten. Daarmee boren ze een gaatje in de eierschaal en breken het ei open. De eitand valt na verloop van tijd gewoon af.

De schildpadjes die uit hun ei zijn gekropen blijven nog een paar dagen in het holletje waar de eieren hebben gelegen en dan breken ze met zijn allen in 1 keer uit om met grote vaart naar de zee te waggelen. Dit gebeurt meestal 's nachts wanneer het koeler is en de schildpadjes niet het risico lopen om uit te drogen.

Ze oriënteren zich op de schitteringen van de maan in de golven van de zee en gaan zo op het meest lichte punt af. Op hun weg naar de zee, en ook als ze de zee al hebben bereikt staat hun heel veel gevaren te wachten. Sommige vogels lusten wel een vers schildpadje en ook vissen als haaien en barracuda's zijn niet vies van een mals schildpadje. Ook als de schildpadjes al wat groter zijn kunnen ze nog worden opgegeten door bijvoorbeeld haaien.

Dat is ook de reden dat er van elke duizend schildpadjes die er worden geboren, misschien maar een paar overleven. Deze kunnen dan wel heel oud worden. Hoe oud precies is niet bekend, maar men denkt dat deze dieren 80 tot wel 100 jaar oud kunnen worden.

Infoblad zeeschildpadd

soorten

Officieel zijn er op de gehele wereld 7 verschillende soorten zeeschildpadden.

De verschillende soorten zeeschildpadden zijn:

- groene schildpad,
- karetschildpad,
- dikkopschildpad,
- lederschildpad,
- Olive Ridley schildpad,
- Kemp's Ridley
- Australische platschildschildpad.

De eerste 4 genoemde schildpadden komen in de wateren rond Curaçao voor.

Van deze 4 soorten legt de Lederschildpad geen eieren op de stranden van Curaçao.

Meer details over de 4 verschillende zeeschildpadden die in onze wateren zwemmen kun je zien op de volgende pagina's.

meet the turtles

The seven sea turtle species that grace our oceans belong to a unique evolutionary lineage that dates back at least 110 million years. Sea turtles fall into two main subgroups: (a) the unique family *Dermochelyidae*, which consists of a single species, the leatherback, and (b) the family *Cheloniidae*, which comprises the six species of hard-shelled sea turtles.

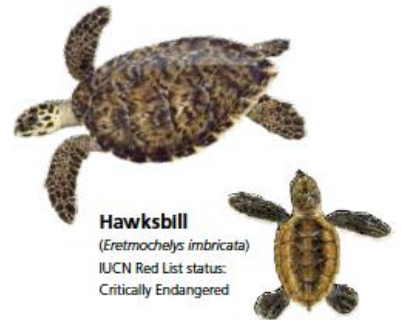
Flatback (*Natator depressus*)
IUCN Red List status: Data Deficient

Green (*Chelonia mydas*)
IUCN Red List status: Endangered

Leatherback (*Dermochelys coriacea*)
IUCN Red List status: Vulnerable

Hawksbill (*Eretmochelys imbricata*)
IUCN Red List status: Critically Endangered

Kemp's ridley (*Lepidochelys kempii*)
IUCN Red List status: Critically Endangered

Loggerhead (*Caretta caretta*)
IUCN Red List status: Vulnerable

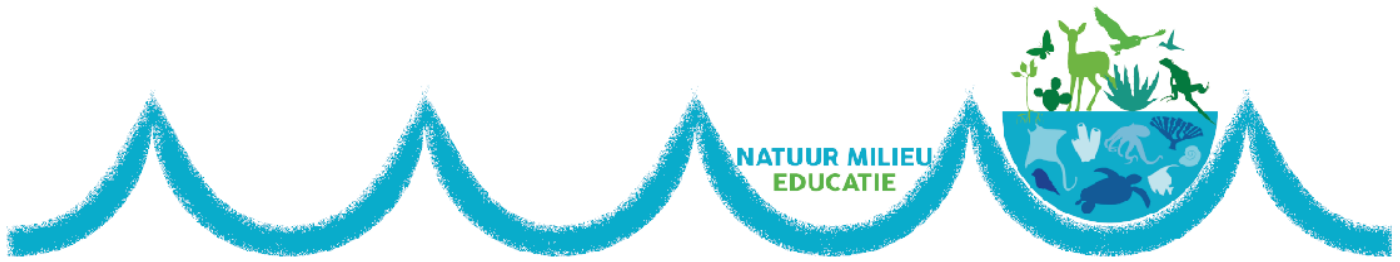

Olive ridley (*Lepidochelys olivacea*)
IUCN Red List status: Vulnerable

Visit www.SeaTurtleStatus.org to learn more about all seven sea turtle species!

Rond Curaçao hebben we dus 4 soorten (de namen in het Engels, Nederlands en Papiamentu):

- Green turtle / groene schildpad / turtuga blanku
- Hawksbill / karetschildpad / karet
- Loggerhead / valse karetschildpad of dikkop / kawama
- Leatherback / lederschildpad / drikil

De volgende 3 soorten horen tot de familie van de zeeschildpadden (Cheloniidae) en leggen eieren op stranden van Curaçao:

De **groene schildpad** is van de zeven soorten zeeschildpadden de grootste soort en de schildpad komt overal rond de evenaar voor. De groene schildpad heeft een schildlengte van bijna een meter en is van andere soorten te onderscheiden door de verschillen in de schubben op de kop en de structuur van de hoornschilden op het rugschild. De jonge schildpadden eten vooral dierlijk materiaal maar volwassen exemplaren zijn meer herbivoor (plantenetters); vooral zeegras en verschillende algen worden gegeten.

Jammer genoeg geeft de verouderde naam van de schildpad (Soepschildpad) de reden aan waarom er zoveel jacht op werd gemaakt. Tegenwoordig is de schildpad vrij zeldzaam en wordt door internationale verdragen beschermd. Menselijke activiteiten zoals het illegaal rapen van de eieren en het onbedoeld doden van de schildpad als bijvangst in de visserij zorgen ervoor dat er steeds minder zijn.

De **karetschildpad** heeft een gemiddelde schildlengte van ongeveer 90 centimeter. Hiermee is de schildpad een middelgrote soort in vergelijking met andere zeeschildpadden. De karetschildpad is te herkennen aan de overlappende hoornschilden op het rugschild, de tand-achtige uitsteeksels aan de achterzijde van het schild en de duidelijk gehaakte, papegaaiachtige bek. De schildpad komt rond de evenaar wereldwijd voor en is een typische bewoner van rotskusten en ondiepe wateren. Op het menu staan voornamelijk sponsdieren, maar ook andere zeedieren en zeeplanten worden gegeten.

De karetschildpad is een zeldzame diersoort die steeds afhankelijker wordt van bescherming. De status van deze schildpad op de Rode Lijst van de IUCN is daarom kritiek (CR of critical). Dit betekent dat de schildpad met uitsterving bedreigd is.

De **dikkopschildpad** (*Caretta caretta*) is een van de grootste soorten zeeschildpadden en te herkennen aan het roodbruine rugschild en de grote en brede kop met krachtige kaken. Van andere zeeschildpadden is de dikkopschildpad ondermeer te onderscheiden door de schilden van het rugschild te vergelijken. Het is een van de weinige zeeschildpadden die voornamelijk van vlees leeft, zoals neteldieren, kreeftachtigen en vissen worden gegeten. Ook tweekleppigen worden buitgemaakt en gekraakt in de krachtige bek. Deze schildpad wordt door verschillende oorzaken bedreigd. Een daarvan is de garnalenvisserij waarbij hij als bijvangst in het net belandt.

NATUUR MILIEU
EDUCATIE

Bedreigingen

Bijna alle zeeschildpadsoorten op de wereld zijn bedreigd met uitsterven. Dat betekent dat als er geen maatregelen worden genomen om deze dieren te beschermen, er over een aantal jaren geen zeeschildpadden meer voorkomen in de zee. Nergens ter wereld.

Het probleem zijn natuurlijk niet de natuurlijke vijanden zoals haaien en de barracuda. In de natuur hoort het dat organismen onderdeel zijn van een voedselketen.

Een van de grootste bedreigingen van de schildpad is onze plastic waste. Je hoeft op youtube niet lang te zoeken om de filmpjes te zien van schildpadden (en veel andere dieren) die vast zitten in plastic, vislijnen, visnetten, etc. of zijn doodgegaan omdat hun maag en darmen volzitten met plastic. Ook zien we wereldwijd (ook op ons eiland) dat er regelmatig schildpadden worden gevonden met huidinfecties veroorzaakt door een herpesvirus. Ons afvalwater komt in de zee terecht; wie weet is dat de besmettingsbron waardoor de schildpadden het virus oplopen..

Het probleem is de invloed van de mens. Vooral de volgende dingen hebben veel ellende veroorzaakt:

- de jacht op de zeeschildpadden voor hun vlees, hun huid, hun eieren en hun schild.
- het uitzetten van grote visnetten. Als zeeschildpadden hierin verstrikt raken dan verdrinken ze. (weet je nog: ze hebben longen en moeten boven water adem halen)
- weghalen van zand op de stranden om huizen mee te bouwen of andere dingen mee te doen.
- Vervuiling van de zee. Vooral plastic zakken die in de zee terecht komen, lijken voor een schildpad op een kwal. Als het dier deze zak opeet dan stikt hij erin. Dit veroorzaakt veel slachtoffers onder de schildpadden.
- Vervuiling van het strand. Elk opstakel op het strand kan voor een klein schildpadje genoeg zijn om te bezwijken. Een plastic fles op het strand is te glad. Het dier kan er niet overheen en besteed zoveel energie om het toch te proberen dat hij het water niet meer haalt.
- Veel licht op stranden. Kleine schildpadjes die 's avonds naar de zee rennen, met de oriëntatie van het licht van de maan op de golven, zullen als ze een fel licht van een hotel of een discotheek zien de verkeerde kant op rennen. Als de zon opkomt verdrogen ze en gaan ze dood.
- Door op strandjes te rijden met auto's, de barbeque, honden los te laten lopen worden er heel veel nesten vernield.

Lederschildpadden

De **lederschildpad** (*Dermochelys coriacea*) is een in zee levende schildpad, die behoort tot de familie lederschildpadden (Dermochelyidae). Het is de enige in zee levende schildpad die *niet* tot de familie zeeschildpadden (Cheloniidae) behoort. Met een schildlengte tot 2,4 meter is het de grootste schildpad ter wereld.

Hij komt wel voor in de wateren rond Curaçao, maar legt hier geen eieren.

De lederschildpad heeft een vrijwel wereldwijde verspreiding en komt voor van de tropische zeeën rond de evenaar tot in de poolwateren. De voortplanting is vergelijkbaar met die van andere in zee levende schildpadden. De schildpad wordt tegenwoordig beschermd.

De lederschildpad onderscheidt zich van alle andere zeeschildpadden door de afwijkende levenswijze. Het is het enige reptiel dat vrijwel volledig leeft van kwallen, die zeer arm zijn aan voedingsstoffen.

Het uiterlijk is karakteristiek omdat de voor schildpadden kenmerkende hoornschilden op het rugschild ontbreken.

De lederschildpad is het enige reptiel dat min of meer warmbloedig is, de lichaamswarmte wordt zelf aangemaakt en vastgehouden. Alle andere schildpadden zijn koudbloedig.

Wist je dat...?

In de meeste landen waar zeeschildpadden in de wateren voorkomen worden deze dieren beschermd. Ook op Curaçao is dat zo.

Sinds 1996 is er een wet die zegt dat het vangen en/of doden van een zeeschildpad een misdrijf is. Dat betekent dat degene die een zeeschildpad in zijn bezit heeft ofwel een deel van een zeeschildpad (dat kan een schild, huid, eieren enzovoorts zijn) kans loopt om een zware gevangenisstraf te krijgen en een boete.

Wil je nog meer weten over zeeschildpadden?

Probeer dan de onderstaande weetjes verder op te zoeken op internet.

- Lonesome George was de oudst levende landschildpad (zover we weten). Hij leefde op de Galapagos en is een paar jaar geleden overleden. Zoek op hoe oud hij is geworden.
- In tekenfilmpjes lijken schildpadden altijd langzaam en saai. Als je filmpjes opzoekt van zwemmende schildpadden zie je dat ze echt niet langzaam zijn!

Veel plezier met het opzoeken en lezen van meer informatie.